

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI

R O M Â N I A

TRIBUNALUL #####-NĂSĂUD

Operator de date cu caracter personal nr.11795

SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. #####/186/2023/a1

ÎNCHEIERE

Ședința camerei de consiliu din data de 14 iunie 2024

Tribunalul format din:

Președinte-judecător de cameră preliminară: #####

Judecător de cameră preliminară: #####

Grefier: #####-#####

Ministerul ##### - Parchetul de pe lângă Tribunalul #####-Năsăud reprezentat de procuror #####

Pe rol fiind judecarea contestației formulată de contestatorii ### ####, ##### și ##### împotriva Încheierii penale nr. ##/2024 a Judecătoriei Beclean, pronunțată în dosarul nr. #####/186/2023/a1, având ca obiect măsuri și excepții dispuse de judecătorul de cameră preliminară.

Dezbaterea cauzei a avut loc în ședința camerei de consiliu din data de 06 iunie 2024, concluziile și susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, pronunțarea hotărârii s-a amânat pentru termenul de azi, 14 iunie 2024, când:

COMPLETUL DE JUDECĂTORI DE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Deliberând constată că:

Prin Încheierea penală nr. ##/2024 pronunțată la data de 25.03.2024 de Judecătoria Beclean în dosarul nr. #####/186/2023/a1, s-au respins cererile și excepțiile formulate de către inculpații #####, #####, ##### și ### ####, prin apărători aleși.

În baza art. 346 alin. 2 Cod procedură penală, s-a constatat legalitatea sesizării instanței prin Rechizitoriul nr. ##/P/2021 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean și s-a constatat legalitatea administrării probelor și legalitatea efectuării actelor de urmărire penală.

De asemenea, s-a dispus începerea judecății cauzei privind pe inculpații #####, #####, #####, ##### și #####.

Pentru a pronunța această hotărâre judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean nr. ##/P/2021 înregistrat la Judecătoria Beclean sub nr. #####/186/2023 au fost trimiși în judecată inculpații: 1. ### ####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, județul #####-Năsăud, domiciliat în #####, sat Târlișua, numărul administrativ 202, #####, având cartea de identitate seria XB, numărul 639841, eliberată de către SPCLEP Beclean, la data de 17.07.2020, cu CNP #####, fără antecedente penale, cercetat sub aspectul comiterii infracțiunilor de înșelăciune, prev. de art. 244, alin. (1) Cod Penal (5 acte materiale), participație improprie la infracțiunea de tentativă la înșelăciune, prev. de art. 52, alin. (3) Cod Penal și art. 32, alin. (1) Cod Penal, rap. la art. 244, alin. (1) și (2) Cod Penal, participație improprie la infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 52, alin. (3) Cod Penal, rap. la art. 323 Cod Penal (2 acte materiale), toate cu aplic. art. 35, alin. (1) Cod Penal și art. 38, alin. (1) Cod Penal; 2. #####-#####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, domiciliat în #####, strada #####, numărul administrativ 23/A, ### ##, județul Maramureș, având cartea de identitate seria MM, numărul 930159, eliberată de către SPCLEP #####, la data de 28.02.2018, cu CNP #####, fără antecedente penale, cercetat sub aspectul comiterii infracțiunilor de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322, alin. (1) Cod Penal (30 acte materiale), complicitate la tentativă la înșelăciune, prev. de art. 48, alin.

(1) Cod Penal, rap. 32, alin. (1) și art. 244, alin. (1) și (2) Cod Penal (4 acte materiale), falsul în declarații, prev. de art. 326 Cod Penal (7 acte materiale), înșelăciune, prev. de art. 244, alin. (1) Cod Penal (2 acte materiale), participație improprie la infracțiunea de tentativă la înșelăciune, prev. de art. 52, alin. (3) Cod Penal și 32, alin. (1) Cod Penal, rap. la art. 244, alin. (1) și (2) Cod Penal (10 acte materiale), toate cu aplic. art. 35, alin. (1) Cod Penal și art. 38, alin. (1) Cod Penal; 3. #####, fiul lui ##### și al ###, născut la data de #####, în orașul Beclean, #####, domiciliat în #####, sat Târlișua, numărul administrativ 148, #####, având cartea de identitate seria XB, numărul 429877, eliberată de către SPCLEP Beclean, la data de 10.02.2014, cu CNP #####, fără antecedente penale, cercetat sub aspectul comiterii infracțiunilor de înșelăciune, prev. de art. 244, alin. (1) Cod Penal (5 acte materiale), participație improprie la infracțiunea de tentativă la înșelăciunea, prev. de art. 52, alin. (3) Cod Penal și 32, alin. (1) Cod Penal, rap. la art. 244, alin. (1) și (2) Cod Penal (5 acte materiale), participație improprie la infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 52, alin. (3) Cod Penal, rap. la art. 323 Cod Penal (9 acte materiale), toate cu aplic. art. 35, alin. (1) Cod Penal și art. 38, alin. (1) Cod Penal; 4. ###, fiul lui ##### și ###, născut la data de #####, în #####, județul #####-Năsăud, domiciliat în #####, sat Târlișua, numărul administrativ 240, #####, având cartea de identitate seria XB, numărul 460273, eliberată de către SPCLEP Beclean, cu CNP #####, fără antecedente penale, cercetat sub aspectul comiterii infracțiunilor de înșelăciune, prev. de art. 244, alin. (1) și (2) Cod Penal, uz de fals, prev. de art. 323, alin. (1) Cod Penal, cu aplic. art. 35, alin. (1) Cod Penal (6 acte materiale), influențarea declarațiilor, prev. de art. 272, alin. (1) Cod Penal, toate cu aplic. art. 38, alin. (1) Cod Penal; 5. #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, județul #####-Năsăud, domiciliat în #####, sat Târlișua, numărul administrativ 48, #####, având cartea de identitate seria XB, numărul 632908, eliberată de către SPCLEP Beclean, la data de 05.03.2020, cu CNP #####, fără antecedente penale, cercetat sub aspectul comiterii infracțiunilor de tentativă la înșelăciune, prev. de art. 32, alin. (1) Cod Penal, rap. la art. 244, alin. (1) și (2) Cod Penal, uz de fals, prev. de art. 323, alin. (1) Cod Penal, cu aplic. art. 35, alin. (1) Cod Penal (4 acte materiale), influențarea declarațiilor, prev. de art. 272, alin. (1) Cod Penal, toate cu aplic. art. 38, alin. (1) Cod Penal; 6. #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, județul #####-Năsăud, domiciliat în #####, sat Târlișua, numărul administrativ 347, #####, având cartea de identitate seria XB, numărul 537048, eliberată de către SPCLEP Beclean, la data de 08.02.2017, CNP #####, fără antecedente penale, cercetat sub aspectul comiterii infracțiunilor de înșelăciune, prev. de art. 244, alin. 1 și 2 C.pen., uz de fals, prev. de art. 323, alin. 1 C.pen., ultima infracțiune cu aplic. art. 35, alin. 1 C.pen. (2 acte materiale), complicitate la înșelăciune, prev. de art. 48, alin. 1 C.pen., rap. la art. 244, alin. 1 și 2 C.pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. (1) Cod Penal; săvârșite împotriva persoanelor vătămate: 1. #####, cu domiciliul în #####, sat Șendroaia, nr. 55, ##### (f. 537-538); 2. ###, cu domiciliul în #####, sat ##### Sătească, nr. 25, ##### (f. 535-536); 3. #####, cu domiciliul în #####, sat Șendroaia, nr. 60, ##### (f. 533-534); 4. #####, cu domiciliul în #####, sat Târlișua, nr. 51, ##### (f. 531-532); 5. #####, cu domiciliul în #####, sat Șendroaia, nr. 23, ##### (f. 525-527); 6. #####, cu domiciliul în #####, sat Spermezeu, nr. 176, ##### (f. 523-524); 7. #####, cu domiciliul în #####, sat Spermezeu, nr. 87/A, ##### (adresa unde locuiește efectiv: #####, sat Spermezeu, nr. 176, #####) (f. 521-522); 8. #####, cu domiciliul în #####, sat Borleasa, nr. 77, ##### (f. 519-520).

Prin cererea formulată la data de 05.01.2024 (f. 32-35) în termenul legal și înregistrată în prezentul dosar, inculpatul ##### a arătat, în esență, că în privința Rechizitoriului întocmit de Parchetul de pe lângă Judecătoria Beclean în dos. nr. ###/P/2021 la 23.11.2023, cu privire la regularitatea sesizării instanței, există mai multe puncte în rechizitoriu care nu sunt în conformitate cu exigențele legii în privința legalității și loialității în administrarea probelor.

La pagina nr. 56 din Rechizitoriu la capitolul date privind pe inculpatul ##### s-a reținut în mod greșit că ar avea ocupația de administrator la SC ### SRL. În realitate în 2021 era administrator la S.C. ##### S.R.L., Cod unic de identificare 40872394, număr înmatriculare J24/908/2019, cu sediul în #####, Mun. #####. La pagina nr. 58, cap. I. pct. 2. s-a reținut în sarcina sa fapta prevăzută la art. 244 al. 1 și 2 C. pen.. Apreciază că nu a introdus în eroare nici o persoană, mai mult, consideră că nici nu putea fi subiect activ al presupusei fapte, de vreme ce din probele administrate în cursul urmăririi penale a rezultat faptul că nu acesta a emis vreun înscris reținut a avea conținut îndoielnic, ci

toate documentele care au făcut obiectul cercetărilor au fost emise de SC ##### SRL, persoană juridică, ale cărei răspundere penală este reglementată de art. 135 C. pen.

Mai menționează că din rechizitoriu lipsește cu desăvârșire identificarea societății, identificarea stării juridice a societății. În realitate societatea a fost radiată din Registrul Comerțului prin Sentința nr. ##### din 06.12.2021 pronunțată în dos. nr. #####/100/2018 al Tribunalului Maramureș - Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal. Drept urmare în lipsa personalității juridice și existenței valabile a societății radiate în sarcina acesteia nici nu se puteau reține fapte prevăzute de legea penală, și nici acestuia, de vreme ce în lipsa existenței unui presupus făptuitor nu se poate reține valabilitatea și legalitatea trimiterii în judecată a fostului reprezentant al acesteia.

În privința reținerii în sarcina sa a faptei prev. de art. 326 C. pen. apreciază că aceasta s-a făcut de asemenea fără a fi respectate exigențele legii. Astfel, pentru a se putea reține fapta legea prevede că declararea necorespunzătoare a adevărului trebuie făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește la producerea acelei consecințe. Or din probele de la dosar nu rezultă că SC ##### SRL sau acesta în calitate de reprezentant al societății ar fi făcut o declarație necorespunzătoare a adevărului către o persoană din cele prevăzute de art. 175 C. pen. Sub aspectul regularității actului de sesizare, solicită judecătorului de cameră preliminară să analizeze excepția neregularității rechizitoriului, învederând în esență, în opinia sa, că au fost încălcate dispozițiile art. 328 C. proc. pen. Pe de altă parte excepția neregularității rechizitoriului formulată de acesta prin apărător vizează și o încălcare a exigențelor de claritate a acuzației, fiind nevoit a aduce critici în ceea ce privește descrierea faptei reținute în sarcina sa prin actul de sesizare. În privința datelor privitoare la fapta reținută în sarcina inculpatului și încadrarea juridică a acesteia din rechizitoriu, apreciază că reținerea faptului că ar fi fost autor al unor fapte materiale nu este conformă cu realitatea, toate documentele supuse cercetărilor fiind emise de SC ##### SRL.

Solicită judecătorului de cameră preliminară să rețină că exigențele de descriere a acuzației sunt îndeplinite doar atunci când circumstanțele de persoană, timp, loc și modalitate de comitere sunt indicate, în cuprinsul actului de sesizare, cu o precizie suficientă pentru a permite acuzatului să înțeleagă, cu exactitate, conținutul faptic, obiectiv, al învinuirii aduse, stabilirea precisă a obiectului judecății fiind obligatorie și necesară pentru realizarea caracterului echitabil al procedurii prev. de art. 8 C. pr. pen. și exercitării efective și depline a dreptului la apărare al inculpatului, conform art. 10 alin. 3, 4 și 5 C. pr. pen. (descrierea faptelor, actelor pentru care se face trimiterea în judecată, întocmirea rechizitoriului în condiții de legalitate fiind de esența caracterului echitabil al procedurii și a dreptului la apărare), cât și pentru stabilirea obiectului judecății.

Apreciază că rechizitoriul a fost întocmit fără a se ține seama de propunerea sa de încheiere a unui acord de recunoaștere a vinovăției. Prin neanalizarea cererii de încheiere a unui acord de recunoaștere a vinovăției, s-a răpit posibilitatea acestuia de a beneficia de: o procedură legală care prescurtează durata procesului penal; reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii; neîntocmirea unui rechizitoriu în situația în care se încheie acord de recunoaștere a vinovăției. De altfel, în rechizitoriul trimis instanței de judecată nici nu s-a reținut faptul că acesta ar fi inițiat încheierea unui asemenea acord, cu toate că trebuia.

În aceste condiții solicită a se dispune în temeiul art. 346 al. 3 lit. a C. pr. pen. restituirea cauzei la parchet de vreme ce apreciază că rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii limitelor judecății, în situația în care procurorul nu va solicita restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3), ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceleași dispoziții.

Potrivit prev.art.296 al.1 Cod procedură penală, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o plângere prealabilă, aceasta trebuie să fie formulată în termen de 3 luni din ziua în care persoana vătămată a știut cine este făptuitorul. Conform celor reținute la pag. 27 din rechizitoriu, organele de urmărire penală au fost sesizate prin plângere penală la 06.08.2021 în privința unor fapte petrecute în lunile iunie, iulie 2019, în condițiile în care persoanele care au formulat plângerea au aflat de săvârșirea presupusei fapte cu ani de zile înainte, astfel a fost depășit termenul de introducere a plângerii prealabile, reglementat de prev. art. 296 al. C. pr. pen., motiv pentru care susține că se află în ipoteza prev. de art. 16 al. 1 lit. e C. pr. pen., astfel fiind în prezența unui caz care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale. Astfel în privința urmăririi penale trebuia să se constate că este incident motivul de clasare a cauzei conform prev. art. 17 al. 1 C pr. pen., anume faptul că acțiunea penală se stinge în cursul urmăririi penale prin clasare.

Prin cererea formulată la data de 08.01.2024 (f. 37-39) în termenul legal și înregistrată în prezentul dosar, inculpatul ##### a arătat, în esență, că în ceea ce privește actul de sesizare, acesta este neregularitar

întocmit și acest fapt este de natură să afecteze legalitatea sesizării instanței, întrucât se constată imposibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecății.

Raportat la modalitatea concretă a descrierii faptelor în rechizitoriu, s-a constatat o simplă expunere generică a activității reproșate inculpatului #####, nu se precizează nicăieri în concret ce a încălcat inculpatul, în ce împrejurări anume, în ce a constat paguba pricinuită și dacă a existat o lezare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane, astfel încât să se poată verifica întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii pentru fiecare act de executare care intră în conținutul infracțiunii reținută în formă continuată, în sarcina inculpatului. ##### în vedere că răspunderea penală este personală și că fiecare participant răspunde în limita contribuției la săvârșirea infracțiunii, era necesară descrierea detaliată și completă a contribuției fiecărei persoane la săvârșirea acestei fapte. Nu se precizează nicăieri care sunt probele care ilustrează această o constrângere morală, iar la capitolul probe solicită să se constate că nicăieri în cuprinsul rechizitoriului nu se face o analiză detaliată a învinuirii aduse inculpatului raportat la probele administrate în cauză, este o simplă enumerare a probatoriului administrat, fără o analiză a acuzației penale raportate la probatoriul administrat în cauză. Apreciază că toate probele la care a făcut trimitere sunt nelegale pentru motivele expuse pe larg și solicită a fi excluse din ansamblul materialului probator. ##### vor fi excluse ele afectează și rechizitoriul pentru că rechizitoriul se întemeiază pe aceste probe și atunci și cu privire la acest aspect se va putea constata nelegalitatea rechizitoriului. În ce privește excepția cu privire la nulitatea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale subliniază faptul că actele de urmărire penală au un caracter gradual. ##### în momentul începerii urmăririi penale în personam trebuie să existe probe din care să rezulte o suspiciune rezonabilă, la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale trebuie să existe probe din care rezultă că s-a săvârșit fapta. În concret, între cele două ordonanțe nu există nici o diferență.

Nu este suficientă înșiruirea la sfârșit a probelor și lăsată instanța să stabilească ce probă atestă care anume faptă. Dar dacă acesta nu cunoaște pe ce probe se întemeiază acuzația nu are cum să demonstreze lipsa de temeinicie a acestora. Apreciază că, în concret, instanța poate reține existența unei încălcări a dreptului la apărare, în condițiile art. 282 și urm. C. proc. pen., iar judecătorul de cameră preliminară trebuie să dea efect sancțiunii nulității relative a actelor efectuate cu încălcarea acestui drept. Prin modalitatea în care a fost efectuată urmărirea penală a fost încălcat dreptul la apărare al inculpatului prev. de art. 10 C. proc. pen., drept pentru care, așa cum prevăd și dispozițiile acestui text de lege, trebuie să poată fi exercitat deplin și efectiv și nu trebuie să fie doar iluzoriu, ca în cauza de față.

În temeiul art. 345 alin. 2 din Codul de procedură penală a solicitat să se constate neregularitatea actului de sesizare a instanței și potrivit art. 346 alin.3 lit. a și c din Codul de procedură penală, să se dispună restituirea cauzei la procuror în vederea remedierii neregularităților constatate, în ipoteza în care nu vor fi remediate de acesta în termenul ce se va acorda în ipoteza în care se vor admite excepțiile invocate.

Prin cererea formulată la data de 10.01.2024 (f. 42-44) în termenul legal și înregistrată în prezentul dosar, inculpatul ##### a solicitat să se constate nelegalitatea actului de sesizare al instanței, ca urmare a încălcării dispozițiilor art. 328 alin. 1 CPP, referitoare la verificarea rechizitoriului sub aspectul legalității și temeiniciei de către procurorul ierarhic superior; să se constate nelegalitatea administrării probei cu declarațiile inculpaților, declarațiile martorilor; să se constate nelegalitatea urmăririi penale efectuată în cauză, ca urmare a încălcării dreptului la apărare al inculpatului; să se constate nelegalitatea rechizitoriului, prin raportare la prevederile art. 327 CPP; în ipoteza în care se va aprecia ca fiind întemeiate cererile și excepțiile formulate să se dispună restituirea cauzei la parchet în vederea refacerii urmăririi penale și a actului de sesizare al instanței, iar în măsura în care se va considera că această măsură nu se impune, solicită să se dispună excluderea de la dosar a declarației inculpatului #### și a martorului #####, ca obținută nelegal.

În ceea ce privește neregularitatea rechizitoriului, acesta nu a fost, în fapt, verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de către procurorul ierarhic superior aspect ce contravine dispozițiilor imperative ale art. 328 al. (1) C.proc.pen. Astfel, se observă faptul că rechizitoriul a fost emis la data de 23.11.2023 de către procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean, fiind verificat în aceeași zi de către procurorul ierarhic superior și înregistrat la Judecătoria Beclean în 24.11.2023, la instanța de judecată competentă.

Procurorul ierarhic superior avea obligația de a verifica dacă au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, dacă urmărirea penală este completă și există probele necesare și legal sau loial administrate, obligații care puteau fi efectuate doar prin lecturarea, respectiv verificarea efectivă a dosarului de urmărire penală nr. ####/P/2021. Ori, este evident faptul că nu s-a putut întocmi rechizitoriul, apoi acesta să fie trimis, alături de dosarul de urmărire penală, la procurorul ierarhic superior, să fie verificat sub aspectul legalității și temeiniciei acestuia, iar apoi dosarul să fie înapoiat la procuror pentru a fi înregistrat a doua zi la Judecătoria

Beclean. Fizic și uman vorbind, nu ar fi fost posibilă o atare verificare din partea procurorului ierarhic superior, urmată de înregistrarea a doua zi, a rechizitoriului la instanță.

În ceea ce privește nelegalitatea administrării probei cu declarațiile inculpaților, declarațiile martorilor în principal a martorului #####, arată că declarația inculpatului #### a fost dată în fața organului de cercetare penală fără ca inculpatul să fie asistat de apărătorul ales și se afla și în stare avansată de ebrietate. În ceea ce privește declarațiile martorilor audiați, în cazul în care acuzarea ar fi intenționat să le utilizeze și să valorizeze ca declarații de martori în prezentul dosar, aceste declarații ar fi trebuit să fie administrate în mod nemijlocit, în fața organului de urmărire penală, cu încunoștințarea obligatorie și cu participarea apărătorilor inculpaților. Orice altă modalitate de administrare a probei în dos. nr. ####/P/2021 este nelegală și efectuată cu încălcarea drepturilor procesuale ale inculpatului.

În ceea ce privește nelegalitatea urmăririi penale efectuată în cauză și încălcării dreptului la apărare al inculpatului, prin aplicarea considerațiilor arătate în cerere la cauza de față, solicită să se constate că rechizitoriul întocmit de Parchetul de pe lângă Judecătoria Beclean nu se conformează integral acestor exigențe întrucât în actul de sesizare a instanței nu au fost descrise în mod concret, într-o manieră clară și precisă, lipsită de ambiguitate, infracțiunile pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, rechizitoriul cuprinzând formulări cu caracter generic asupra faptei fără a fi indicate circumstanțelor de loc și de timp și a modalității concrete de săvârșire a fiecărui act material reținut, cu indicarea formei elementului material – unică sau alternativă și a variantei infracțiunii – simplă sau agravată.

privire la nelegalitatea rechizitoriului, prin raportare la prevederile art. 327 CPP, potrivit art.296 al. 1 CPP, plângerea prealabilă trebuie să fie introdusă în termen de 3 luni din ziua în care persoana vătămată a aflat despre săvârșirea faptei. După cum se poate observa din rechizitoriu organele se cercetare penală au fost sesizate prin înregistrarea plângerii penale la data de 06.08.2021 pentru fapte săvârșite în anul 2018, astfel este depășit termenul de 3 luni. Mai mult, lipsește plângerea penală a Casei Județene de pensii ##### – Năsăud, care este parte vătămată în infracțiunea de înșelăciune. Astfel, în temeiul art. 16 alin. 1 CPP, nu se poate pune în mișcare acțiunea penală iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată întrucât lipsește plângerea prealabilă. În drept, s-au invocat disp. art. 344 alin. 2, art. 346 alin. 4 CPP.

Prin cererea formulată la data de 10.01.2024 (f. 46-62) în termenul legal și înregistrată în prezentul dosar, inculpatul #### a solicitat judecătorului de cameră preliminară ca prin încheierea pe care o va pronunța să constate neregularitatea actului de sesizare a instanței de judecată: sub aspectul descrierii necorespunzătoare a infracțiunilor pentru care inculpatul #### a fost trimis în judecată, fapt care atrage imposibilitatea stabilirii obiectului și a limitelor judecății, respectiv al reținerii unei situații de fapt și de drept echivoce descrise în rechizitoriu și care nu fac posibilă stabilirea faptelor concrete imputate inculpatului; sub aspectul neindicării probelor și a mijloacelor de probă avute în vedere la susținerea fiecărei acuzații aduse inculpatului; și, pe cale de consecință, să dispună: în principal, în baza prevederilor art. 345 C. proc. pen., trimiterea cauzei la procuror pentru remedierea neregularităților actului de sesizare a instanței; în subsidiar, în baza prevederilor art. 346 alin. (3) lit. a) C. proc. pen. și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, restituirea cauzei la parchet față de nelegalitățile constatate, în măsura în care acestea nu vor fi remediate de către procuror în condițiile legii. În motivare, a arătat, în esență, că în ceea ce privește neregularitatea rechizitoriului, a arătat, în esență, că analizând dispozițiile art. 328 alin. (1) C. proc. pen., să observe că procurorul de caz nu a respectat cerințele imperative conținute de norma juridică menționată. Practica judiciară a statuat că „în ceea ce privește descrierea faptei, aceasta trebuie să cuprindă actul, acțiunea, inacțiunea, atitudinea făptuitorului astfel încât să rezulte cu certitudine actele reținute în sarcina sa, iar în cazul infracțiunilor sub formă continuată, trebuie descris fiecare act material în parte în aceeași manieră menționată anterior”. În concret, trebuie observat că actul de trimitere în judecată este lipsit de claritate cu privire la faptele (acțiunile) inculpatului deoarece nu se pot stabili criteriile și raționamentele care au stat la baza soluției de trimitere în judecată dispuse de către procuror.

A arătat că situația de fapt este ambiguă, astfel că, în lipsa unei descrieri complete, nu mai există posibilitatea inculpatului de a se apăra în mod corespunzător și eficient, într-o atare situație fiind obligat să se apere împotriva unor acuzații cvasinedeterminate și vagi. Mai mult decât atât, vătămrile care subzistă l-ar împiedica pe inculpat să urmeze procedura recunoașterii învinuirii (într-un asemenea scenariu), drept al inculpatului ce ar putea fi realizat numai în condițiile existenței unui rechizitoriu corespunzător sub aspectul descrierii faptelor, a stării de fapt, a stării de drept, respectiv a indicării concrete și punctuale a probelor și mijloacelor de probă avute în vedere la susținerea fiecărei acuzații. În ceea ce privește nedescrierea presupusei fapte de înșelăciune, chiar dacă i se impută inculpatului un număr de 5 acte materiale, la secțiunea “În drept” a rechizitoriului sunt menționate (și descrise necorespunzător) aparent doar un număr de 3, cu aceleași intervale complet imprecise de timp, fără

precizarea locului de comitere a lor, etc. Suplimentar, nu se regăsește nicaieri vreă justificare a împrejurării că pentru unele infracțiuni momentele consumării lor sunt: finele lunii iunie, începutul unii iulie a anului 2019; în cursul anului 2019; în toamna anului 2019; în cursul lunii septembrie a anului 2020. În sprijinul afirmațiilor nu sunt menționate, invocate, învederate nicio probă și niciun mijloc de probă în raport de fiecare infracțiune ori cel puțin față de fiecare inculpat.

cert că inculpatului nu i se reține forma continuă a vreunei infracțiuni, însă este totuși neclar cum i se impută forma continuată a acestora, cu toate că procurorul reține la fiecare infracțiune incidența prevederilor art. 35 alin. (1) C. pen. Din modalitatea de formulare a acuzațiilor, prin înaintarea unor intervale lungi de timp, în speță un întreg an, o vară, o toamnă, reiese că procurorul ar intenționa reținerea existenței unei infracțiuni săvârșite în formă continuată, fiind sugerate fapte distincte, la date și împrejurări diferite, dar fără să fie prezentate corespunzător toate actele materiale efective. În privința actelor materiale ale infracțiunilor, nu se poate stabili, cu exigențele de claritate a acuzației în materie penală - atât după standardul național, dublat de cel european - o descriere corespunzătoare și completă a fiecărui act material prin raportate la împrejurările necesare privitoare la timp, loc, modalitate, mijloace, conținut, etc.

În legătură cu forma concretă pe care o îmbracă expunerea unor așa-zise acte materiale menționate în rechizitoriu, de pildă, nu au fost precizate niciunul dintre următoarele elemente esențiale în realizarea clarității acuzației, a respectării dreptului la apărare și la un proces echitabil: timpul concret, punctual, efectiv al fiecărei acțiuni în parte ce, împreună cu celelalte presupuse acte materiale, intră în conținutul infracțiunii continuate, cu indicarea anului, a lunii, datei, orei (important pentru a se putea verifica dacă inculpatul sau persoanele vătămate se aflau la locul concret în acel moment pentru a putea realiza actul material); locul concret (important pentru a se putea verifica și stabili, pe de o parte, competența în urmărirea penală/judecarea faptelor, respectiv aflarea inculpatului sau a persoanelor vătămate în locul de comitere a presupuselor fapte, pe de altă parte); existența intenției, a elementului și a mecanismului de așa-zisă inducere în eroare, descrierea așa-zisei prezentări ca adevărate a faptei mincinoase ori a faptei adevărate ca fiind mincinoasă, descrierea efectivă și concretă a folosului patrimonial injust concret și a pagubei efective și determinate; descrierea corespunzătoare a fiecărui act material pentru fiecare al infracțiunii continuate pentru care s-a realizat trimiterea în judecată a inculpatului, cu identificare spațio-temporală, intențională, etc. (importantă pentru a se dovedi/justifica/reține forma continuată a infracțiunii, pentru cunoașterea acuzațiilor concrete de către inculpat și spre realizarea cerinței clarității acuzației, pentru realizarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil și, nu în ultimul rând, crucială pentru posibilitatea judecării acuzațiilor de către instanță și a individualizării pedepsei în caz de condamnare); probele și mijloacele de probă pe care se întemeiază susținerea/acuzația (absolut cruciale pentru toate motivele arătate până acum).

În ceea ce privește nedescrierea presupuselor fapte de tentativă la înșelăciune și uz de fals, cu privire la infracțiunea de tentativă la înșelăciune, reținută în forma participației improprie (menționată ca infracțiune simplă), nu se poate stabili, cu exigențele de claritate a acuzației în materie penală - atât după standardul național, dublat de cel european, o descriere corespunzătoare și completă a sa prin raportate la împrejurările necesare privitoare la timp, loc, modalitate, mijloace, conținut, etc.

Astfel, nu au fost precizate niciunul dintre următoarele elemente cruciale în realizarea clarității acuzației, a respectării dreptului la apărare, la un proces echitabil: circumstanțele legate de reținerea și existența tentativei, cu descrierea corespunzătoare a aspectelor legate de punerea în executare a intenției de a săvârși infracțiunea de înșelăciune, executare care ar fi fost însă întreruptă sau care nu și-ar fi produs efectul; circumstanțele privitoare la reținerea și existența participației improprie, cu descrierea corespunzătoare a aspectelor legate de presupusa determinare, înlesnire sau ajutorare în orice mod, cu intenție, la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, de către o persoană care comite acea faptă fără vinovăție (importante pentru cunoașterea și aducerea la cunoștința inculpatului a formei efective de participație, atât pentru respectarea clarității acuzației, dar și a dreptului inculpatului de a se apăra); timpul concret, punctual, efectiv al acțiuni pretins infracționale, cu indicarea anului, a lunii, datei, orei (important pentru a se putea verifica dacă inculpatul sau persoanele vătămate se aflau la locul concret în acel moment pentru a putea realiza actul material); locul concret (important pentru a se putea verifica și stabili, pe de o parte, competența în urmărirea penală/judecarea faptei, respectiv aflarea inculpatului sau a persoanelor vătămate în locul de comitere a presupuselor fapte, pe de altă parte); existența intenției, a elementului și a mecanismului de așa-zisă inducere în eroare, descrierea așa-zisei tentative de prezentare ca adevărată a faptei mincinoase ori a faptei adevărate ca fiind mincinoasă, descrierea efectivă și concretă a folosului patrimonial injust concret și a pagubei efective și determinate; descrierea corespunzătoare a faptei, cu identificare spațio-temporală, intențională, etc. (importantă pentru a se dovedi/justifica/reține eventuala formă

continuată infracțiunii, pentru cunoașterea acuzațiilor concrete de către inculpat și spre realizarea cerinței clarității acuzației, pentru realizarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil și, nu în ultimul rând, crucială pentru posibilitatea judecării acuzațiilor de către instanță și a individualizării pedepsei în caz de condamnare); probele și mijloacele de probă pe care se întemeiază susținerea/acuzația (absolut cruciale pentru toate motivele arătate până acum).

În plus, actul de sesizare a instanței este viciat și din perspectiva existenței unor neconcordanțe între secțiunea „În drept” a rechizitoriului și dispozitivul acestuia. În realitate, la secțiunea „În drept” a rechizitoriului, pagina nr. 42, paragraful nr. 5, i se reține inculpatului „participație improprie la infracțiunea de tentativă de înșelăciune, prevăzută de art. 52, alin. 3 C. pen. și 32, alin. 1 C. pen., rap. la art. 244, alin. 1 și 2 C. pen. și participație improprie la infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 52, alin. 3 C. pen. rap. la art. 323 C. pen., ultima cu aplic. art. 35, alin. 1 C. pen.” Pe de altă parte, în dispozitivul rechizitoriului, pagina nr. 58, se dispune trimiterea în judecată a inculpatului #### ##### pentru aceleași infracțiuni, dar „toate cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen. și art. 38 alin. (1) C. pen.” Neconcordanțele evidente pot fi constatate prin simpla comparare a acuzațiilor și a încadrării juridice din rechizitoriu, așa cum a expus anterior.

privire la infracțiunea de uz de fals, reținută în forma participației improprie (menționată ca infracțiune continuată), nu se poate stabili, cu exigențele de claritate a acuzației în materie penală - atât după standardul național, dublat de cel european, o descriere corespunzătoare și completă a sa prin raportate la împrejurările necesare privitoare la timp, loc, modalitate, mijloace, conținut, etc.

Astfel, nu au fost precizate niciunul dintre următoarele elemente cruciale în realizarea clarității acuzației, a respectării dreptului la apărare, la un proces echitabil: circumstanțele privitoare la reținerea și existența participației improprie, cu descrierea corespunzătoare a aspectelor legate de presupusa determinare, înlesnire sau ajutorare în orice mod, cu intenție, la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, de către o persoană care comite acea faptă fără vinovăție (importante pentru cunoașterea și aducerea la cunoștința inculpatului a formei efective de participație, atât pentru respectarea clarității acuzației, dar și a dreptului inculpatului de a se apăra); timpul concret, punctual, efectiv al fiecărei acțiuni în parte ce, împreună cu celelalte presupuse acte materiale, intră în conținutul infracțiunii continuate, cu indicarea anului, a lunii, datei, orei (important pentru a se putea verifica dacă inculpatul sau persoanele vătămate se aflau la locul concret în acel moment pentru a putea realiza actul material); locul concret (important pentru a se putea verifica și stabili, pe de o parte, competența în urmărirea penală/judecarea faptelor, respectiv aflarea inculpatului sau a persoanelor vătămate în locul de comitere a presupuselor fapte, pe de altă parte); existența intenției, a elementului și a mecanismului de așa-zisă uzitare a unui fals, descrierea caracterului înscrisului - oficial ori sub semnătură privată (crucială pentru stabilirea încadrării juridice și a cunoașterii acuzației de către inculpat), descrierea efectivă și concretă a falsificării și mai apoi a folosirii înscrisului determinat; descrierea corespunzătoare a fiecărui act material pentru fiecare al infracțiunii continuate pentru care s-a realizat trimiterea în judecată a inculpatului, cu identificare spațio-temporală, intențională, etc. (importantă pentru a se dovedi/justifica/reține forma continuată a infracțiunii, pentru cunoașterea acuzațiilor concrete de către inculpat și spre realizarea cerinței clarității acuzației, pentru realizarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil și, nu în ultimul rând, crucială pentru posibilitatea judecării acuzațiilor de către instanță și a individualizării pedepsei în caz de condamnare); probele și mijloacele de probă pe care se întemeiază susținerea/acuzația (absolut cruciale pentru toate motivele arătate până acum). Potrivit art. 35 NCP, în cazul infracțiunii continuate trebuie descrise în concret acțiunile sau inacțiunile care prezintă fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni, comise de inculpat la diferite intervale de timp, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale. În rechizitoriu ar fi trebuit precizate în concret actele materiale ale infracțiunii în formă continuată, atât din punct de vedere al stării de fapt, cât și al numărului exact al acestora. Astfel, pe lângă faptul că nu sunt descrise sub nicio formă în mod corespunzător infracțiunile aduse în acuzare inculpatului, nu este indicată nicio probă și niciun mijloc de probă în sprijinul susținerilor și acuzațiilor parchetului pentru fiecare infracțiune în parte (nici măcar pentru fiecare inculpat în parte), nefăcându-se nici trimiteri justificate la probele și mijloacele de probă pe care acuzațiile se sprijină. #####, această problematică o vom aborda în paragrafele ce urmează. În ceea ce privește neindicarea probelor și a mijloacelor de probă avute în vedere de către procuror la susținerea fiecărei acuzații aduse inculpatului, s-a ajuns la existența cauzei de viciere a actului de sesizare a instanței. Solicită judecătorului de cameră preliminară să constate că rechizitoriul emis în cauză este viciat din cauza menționată, procurorul de caz nerespectând cerințele imperative conținute de norma juridică incidentă, sub aspectul neindicării concrete și punctuale a probelor și mijloacelor de probă avute în vedere la susținerea acuzațiilor aduse inculpatului. Maniera astfel arătată de indicare a probelor și mijloacelor de probă este continuată și realizată în raport de fiecare dintre cei 8 inculpați pentru fiecare infracțiune adusă lor în

acuzare. ##### judecătorul de cameră preliminară, nici instanța de judecată și nici inculpatul nu trebuie să facă muncă specifică detectivilor în condițiile în care este obligatoriu prin lege a se realiza prin rechizitoriu această cerință, de către procuror, în virtutea prevederilor legale amintite. De asemenea, respectarea exigențelor privind regularitatea/neregularitatea rechizitoriului, dreptul inculpatului la informare și la înțelegerea în mod corect și complet a acuzației, a probelor și mijloacelor de probă ce stau la baza acuzării sale, dreptul la un proces echitabil, nu trebuie să depindă nici de norocul/nenorocul/soarta inculpatului de a fi anchetat de un anumit procuror sau de un anume parchet. Situația viciilor actului de sesizare este identică și față de ceilalți inculpați, ele trebuind a fi constatate în mod similar.

În drept, s-au invocat disp. art. 8, 10, 83, 342 și urm. CPP, precum și celelalte temeuri de drept menționate în cuprinsul memoriului, respectiv pe cele incidente cauzei.

În probațiune, a depus înscrisuri (f. 64-86).

La termenul de judecată din 18.03.2024 reprezentantul Ministerului ##### a depus la dosar concluzii scrise, care au fost susținute de acesta.

La data de 21.03.2024 inculpatul ### ##### a depus la dosar concluzii scrise.

La data de 25.03.2024 inculpatul ##### ##### ##### a depus la dosar concluzii scrise.

Judecătorul de cameră preliminară verificând competența Judecătoriei Beclean, constată că această instanță este competentă material și teritorial să judece cauza în fond, potrivit dispozițiilor art. 35 alin. 1 și art. 42 Cod procedură penală.

Analizând cererile și excepțiile invocate de către inculpații ##### ##### #####, ##### #####, ##### ##### și ### #####, prin apărători aleși, judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a reținut următoarele:

La data de 05.01.2024, prin apărător ales, inculpatul ##### ##### #####, a depus la dosar note scrise în care a invocat excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

În motivare, inculpatul a arătat că rechizitoriul este neregulamentar întocmit, având în vedere descrierea lacunară a faptei, inexistența unei concordanțe cu norma de incriminare și încadrarea juridică neclară a acesteia, fără a putea astfel a fi stabilit obiectul judecății, invocându-se și faptul că rechizitoriul a fost întocmit fără a se ține seama de faptul că inculpatul a solicitat încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

În analiza cererilor și excepțiilor invocate de către inculpatul ##### ##### #####, prin apărător ales, judecătorul de cameră preliminară a arătat că trebuie avute în vedere dispozițiile art. 342 Cod de procedură penală care reglementează obiectul procedurii în cameră preliminară, respectiv verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

În baza dispozițiilor art. 342 Cod de procedură penală, se instituie competența judecătorului de cameră preliminară în verificarea conformității probelor administrate în cursul urmăririi penale cu garanțiile de echitabilitate a procedurii. Sub acest aspect, legalitatea administrării probelor este strâns și exclusiv legată de asigurarea caracterului echitabil al procesului penal.

În acest context, dacă judecătorul va constata că se impune înlăturarea mijlocului de probă, deoarece a produs o vătămare esențială drepturilor procesuale ale unei părți, va exclude acel mijloc de probă. Așadar, prin conținutul dispozițiilor care reglementează camera preliminară, prin soluțiile care pot fi dispuse, sunt prevăzute criteriile în baza cărora se stabilește dacă procedura în cursul urmăririi penale a avut un caracter echitabil pentru a se putea proceda la judecata pe fond.

Verificarea regularității (legalității) actului de sesizare este făcută în scopul stabilirii dacă acesta este apt să investească în mod valabil instanța de judecată, precum și pentru a asigura posibilitatea efectuării unei apărări concrete și efective a inculpatului prin raportare la fapta de care este acuzat.

Judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a reținut că noțiunii de regularitate a rechizitoriului îi corespund următoarele criterii:

- verificarea rechizitoriului sub aspectul legalității și al temeiniciei de către procurorul ierarhic superior;
- inserarea mențiunilor obligatorii prevăzute de art. 328 Cod de procedură penală, respectiv denumirea parchetului emitent, data întocmirii rechizitoriului, numele, prenumele și calitatea celui care l-a întocmit, semnătura celui care l-a întocmit, fapta și persoanele pentru care s-a efectuat urmărirea penală, încadrarea juridică a acesteia, motivele de fapt și de drept, probele pe care se întemeiază acuzarea, actele de urmărire penală efectuate, datele referitoare la eventuale măsuri preventive sau asigurătorii dispuse în cauză, dispoziția de trimitere în judecată, cheltuielile judiciare, numele persoanelor care trebuie citate în instanță, cu indicarea calității lor în proces și locul în care urmează a fi citate;

- descrierea în cuprinsul rechizitoriului a faptelor care constituie obiectul acuzaării pentru a se putea stabili limitele și obiectul judecății.

Raportat la dispozițiile art. 328 Cod de procedură penală, rechizitoriul din data de 23.11.2023 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean emis în dosarul nr. ####/P/2021 cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de textul legal anterior menționat, prezintă situația de fapt și încadrarea juridică, enumerarea mijloacelor de probă, precum și analiza acestora, realizată cu prilejul prezentării situației de fapt de către procuror.

Actul de sesizare cuprinde suficiente elemente de fapt, iar încadrarea juridică expune conduita interzisă reținută în sarcina inculpatului, oferă posibilitatea stabilirii limitelor judecății și cadrul de a verifica ulterior, în cursul cercetării judecătorești, dacă acuzațiile aduse sunt fondate și dacă situația de fapt corespunde adevărului.

Judecătorul de cameră preliminară nu exercită, potrivit dispozițiilor art. 3 Cod de procedură penală, o funcție de judecată, ce i-ar permite analizarea aspectelor ce țin de temeinicia sau aparența de temeinicie a acuzațiilor aduse inculpatului, ci funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, inclusiv din perspectiva conformității probelor administrate în cursul urmăririi penale cu garanțiile de echitate a procedurii, iar analiza legalității administrării probatoriului în cursul urmăririi penale se realizează conform dispozițiilor art. 101 Cod de procedură penală - care reglementează principiul loialității administrării probelor - și art. 102 Cod de procedură penală, referitor la excluderea probelor obținute în mod nelegal.

În ceea ce privește critica referitoare la faptul că procurorul de caz nu a soluționat cererea sa de încheiere a unui acord de recunoaștere a vinovăției, judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a reținut că încheierea acordului este o chestiune de oportunitate care se analizează de la caz la caz de către procuror și faptul că nu a inițiat încheierea acordului nu este de natură a afecta legalitatea sesizării instanței de judecată prin rechizitoriu.

În ceea ce privește susținerea că este incident cazul prevăzut de art. 16, al. 1 lit. c C.proc.pen., respectiv că plângerea prealabilă este tardiv formulată, judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a reținut că niciuna dintre infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată inculpatul ##### ##### nu se urmărește la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, motiv pentru care motivul invocat este în mod vădit neîntemeiat. La data de 08.01.2024, prin apărător ales, inculpatul #####, a depus la dosar cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

În motivare, inculpatul a arătat că rechizitoriul cuprinde o expunere generică a activității inculpatului, nu se precizează dispozițiile încălcate și paguba pricinuită și nu se face o analiză detaliată a învinuirii raportat la probatoriul administrat.

După cum s-a reținut mai sus, verificarea actului de sesizare poartă asupra regularității rechizitoriului din perspectiva mențiunilor obligatorii, conținute în art. 328 C. proc. pen., asupra respectării condițiilor prevăzute de art. 329 C. proc. pen. și asupra aptitudinii rechizitoriului de a sesiza în mod valabil instanța.

În acest sens, regularitatea actului de sesizare privește exclusiv aspecte legate de formă și fond intrinseci actului, așa cum rezultă din interpretarea art. 345 alin. (3) C. proc. pen., legiuitorul stabilind o distincție între constatarea neregularităților actului de sesizare, sancționarea actelor de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, în condițiile art. 280-282 C.proc.pen. și excluderea uneia sau mai multor probe administrate.

Judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a constatat, așadar, că rechizitoriul conține descrierea faptelor pentru care s-a efectuat urmărirea penală și cuprinde în mod corespunzător datele privitoare la fapta reținută în sarcina inculpatului și încadrarea juridică a acesteia, mijloacele de probă, date referitoare la inculpat, latura civilă, actele de urmărire penală efectuate, trimiterea în judecată și la cheltuielile judiciare.

La data de 10.01.2024, prin apărător ales, inculpatul #####, a depus la dosar cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

S-a susținut de către inculpat că verificarea rechizitoriului de către procurorul ierarhic superior este pur formală, fiind verificat în data emiterii, ceea ce exclude posibilitatea procurorului de a fi lecturat în întregime a dosarului penal, raportat și la faptul că rechizitoriul a fost înregistrat la grefa instanței în aceeași dată.

Judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a reținut că dispozițiile art. 328 alin. (1) CPP, statuând asupra obligativității verificării rechizitoriului de către procurorul ierarhic superior, nu impun condiții suplimentare de validitate a acestui act procesual, nici din perspectiva formei procedurale în care se materializează și nici a întinderii acestei verificări ori a limitei minime de timp în care ar trebui finalizată.

În al doilea rând, dispozițiile procesuale penale anterior evocate instituie obligația procurorului ierarhic superior de a verifica, sub aspectul legalității și temeiniciei, un singur act procesual, respectiv rechizitoriul - act de finalizare a celei dintâi etape a procesului penal și, concomitent, de investire a instanței cu judecarea cauzei.

Contrar susținerilor contestatorului, prevederile art. 328 alin. (1) CPP nu reglementează obligația expresă a procurorului ierarhic superior de a verifica suplimentar rechizitoriul, precum și legalitatea/temeinicia tuturor

actelor de urmărire penală premergătoare întocmirii actului de sesizare ori a integralității probelor pe care se bazează acesta.

Teza avansată de inculpat sub acest aspect reflectă o interpretare extensivă a normei de procedură, ce tinde la condiționarea legalității actului de verificare al procurorului ierarhic superior de realizarea unor cerințe/verificări suplimentare, în absența unui suport normativ corelativ. O atare susținere impune sublinierea caracterului de strictă interpretare și aplicare a normelor de procedură, în considerarea căruia legalitatea oricărui act procesual/procedural nu poate fi realizată în alte coordonate decât cele prescise explicit în lege. Prin urmare, dat fiind conținutul prevederilor art. 328 alin. (1) teza a II-a CPP, dar și considerentele Deciziei de recurs în interesul legii nr. 9 din 18.02.2008 a Înaltei ##### de Casație și Justiție (relevante mutatis mutandis și în prezent), Înalta ##### a reținut că evaluarea măsurii în care un rechizitoriu se conformează acestei exigențe legale implică exclusiv examinarea prezenței, în cuprinsul său, a mențiunii „verificat sub aspectul legalității și temeiniciei”, urmată de semnătura procurorului ierarhic superior - autor al verificării.

Prezența acestei mențiuni cu valoare procedurală constituie o garanție suficientă a realizării propriu-zise a actului procesual de verificare, în absența unor dispoziții legale, exprese și contrare, judecătorul nefiind abilitat să cenzureze verificarea procurorului ierarhic superior și din alte perspective, de natura celor invocate de inculpați (cum ar fi calitatea propriu-zisă a verificării ori întinderea ei în timp).

În ceea ce privește susținerea că inculpatul #### ##### a fost audiat în timp ce se afla sub influența alcoolului, judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a reținut că acest aspect nu a fost dovedit, nefiind invocat de către inculpatul în cauză, iar inculpatului i s-a adus la cunoștință dreptul de a fi asistat de un avocat, conform procesului verbal (vol. I UP, f. 458-459) însă nu a înțeles să exercite acest drept procesual.

Totodată, judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a apreciat că nu au fost încălcate dispozițiile legale referitoare la audierea martorilor, în măsura în care nu au fost formulată cerere de apărător să fie încunoștințat de efectuarea actelor de urmărire penală, în conformitate cu dispozițiile art. 92, al. 2 C.proc.pen. Judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a reținut că citarea este mijlocul prin care inculpatul este informat cu privire la procesul penal desfășurat împotriva sa și prin care i se dă posibilitatea să ia cunoștință de natura și cauza acuzației și să își exercite drepturile și obligațiile procesuale, asigurându-i dreptul la apărare ca parte integrantă a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 ##### și art. 10 Cod de procedură penală. În prezenta cauză, acest drept i-a fost asigurat inculpatului prin toate demersurile efectuate în vederea citării și participării în procesul penal, din acest punct de vedere rechizitoriul fiind legal întocmit, iar instanța legal sesizată.

Asupra legalității administrării mijloacelor de probă și actelor efectuate de către organele de urmărire penală, judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a constatat că actele de urmărire penală au fost efectuate cu respectarea dispozițiilor legale, iar probele au fost administrate, de asemenea, în condiții de legalitate, neexistând nici temeuri pentru invocarea din oficiu a unor cauze de nulitate.

Aspectele învederate de către inculpat sunt legate de temeinicia acuzației aduse, urmând a fi analizate de către instanța de judecată odată cu soluționarea pe fond a cauzei, obiectul procedurii de cameră preliminară fiind limitat la constatarea competenței instanței, a legalității sesizării acesteia, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

S-a constatat că rechizitoriul cuprinde datele referitoare la faptă, încadrarea juridică, la profilul moral și de personalitate al inculpatului, la actele de urmărire penală efectuate, la trimiterea în judecată și cheltuielile judiciare, fiind îndeplinite condițiile de forma și fond prevăzute prin art. 328 Cod de procedură penală, art. 286 alin 2 Cod de procedură penală, art. 330 Cod de procedură penală, art. 331 Cod de procedură penală, nefiind sesizate aspecte privind neregularitatea sa.

În ceea ce privește susținerea că este incident cazul prevăzut de art. 16, al. 1 lit. c C.proc.pen., respectiv că plângerea prealabilă este tardiv formulată, judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a reținut că niciuna dintre infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată inculpatul ##### nu se urmărește la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, motiv pentru care motivul invocat este în mod vădit neîntemeiat. La data de 10.01.2024, prin apărător ales, inculpatul ####, a depus la dosar cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

S-a susținut că infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată inculpatul nu sunt descrise corespunzător, nu sunt indicate mijloacele de probă avute în vedere în susținerea acuzațiilor și există neconcordanțe cu privire la încadrarea juridică a infracțiunilor.

Prealabil, subliniază faptul că, în etapa camerei preliminare, judecătorul nu verifică dacă descrierea acuzației este corectă și poate conduce la condamnare, ci doar dacă este completă. Semnificația acuzației și caracterul ei fondat

se hotărască în urma cercetării judecătorești, astfel că eventuale critici referitoare la neprezentarea faptei din perspectiva tuturor elementelor constitutive, lipsa unei analize a laturii obiective și a celei subiective sau neindicarea mijloacelor de probă pentru fiecare aspect reținut, insuficiența unor probe, o interpretare și coroborare necorespunzătoare a acestora, inclusiv din perspectiva descrierii în detaliu a unor fapte sau acte materiale, țin de temeinicia acuzațiilor și reprezintă aspecte ce vizează exclusiv fondul cauzei, astfel că acestea nu pot face obiectul cenzurii în această procedură.

În continuare, constată că susținerile inculpatului ### ##### nu pot fi primite, acuzația adusă acestuia prin rechizitoriu fiind clară, aptă să investească instanța în mod legal. Contrar susținerilor acestuia, judecătorul constată că există o corespondență între acuzația adusă prin rechizitoriu și cele consemnate în actele de urmărire penală.

Critica contestatorului relativ la neindicarea în mod expres a unor mijloace de probă din care să rezulte săvârșirea faptei nu își găsește fundament.

Din analiza coroborată a materialului probator prezentată în actul de sesizare reprezentantul Ministerului ##### a concluzionat existența infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată inculpatul. De altfel, concluziile organelor de urmărire penală sunt supuse unei reinterpretări a materialului probator în cadrul cercetării judecătorești și cenzurii instanței de judecată, iar în cazul în care se va constata lipsa mijloacelor de probă care să susțină acuzațiile, se va pronunța o soluție de achitare în temeiul art. 16 lit. c) teza II Cod procedură penală.

privire critica formulată de către inculpatul privind neconcordanța între infracțiunile descrise la secțiunea „în drept” și dispozitivul rechizitoriului, judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a constatat că, într-adevăr, în cuprinsul rechizitoriului, la secțiunea „în drept” se menționează eronat că faptele de înșelăciune, prev. de art. 244, alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35, alin. 1 (5 acte materiale), participatie improprie la infracțiunea de tentativă la înșelăciune, prevăzută de art. 52, alin. 3 C.pen. și 32, alin. 1 C.pen., rap. la art. 244, alin. 1 și 2 C.pen. și participatie improprie la infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 52, alin. 3 C.pen. rap. la art. 323 C.pen., ultima infracțiune cu aplic. art. 35, alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. (1) C.pen., în loc de art. faptele de înșelăciune, prev. de art. 244, alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 35, alin. 1 (5 acte materiale), participatie improprie la infracțiunea de tentativă la înșelăciune, prevăzută de art. 52, alin. 3 C.pen. și 32, alin. 1 C.pen., rap. la art. 244, alin. 1 și 2 C.pen. și participatie improprie la infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 52, alin. 3 C.pen. rap. la art. 323 C.pen., toate cu aplic. art. 35, alin. 1 C.pen., și art. 38 alin. (1) C.pen., astfel cum se menționează în dispozitivul rechizitoriului, însă cu toate acestea, inculpatul nu a făcut dovada existenței unei vătămări procesuale ca urmare a mențiunii eronate, cu atât mai mult cu cât în ordonanța de inculpare și procesul verbal de aducere la cunoștință a acuzațiilor, procurorul a descris în mod complet atât acuzația, cât și încadrarea în drept, fiind vorba de o evidentă eroare materială.

Prin urmare, constatând că instanța a fost legal sesizată prin rechizitoriul întocmit de procuror, aceasta este competentă să soluționeze cauza, probele au fost legal administrate potrivit principiului legalității și loialității, iar actele au fost efectuate cu respectarea condițiilor de legalitate, în temeiul art. 345 alin. (2) C.proc.pen. și art. 346 alin. 2 C. pr. pen, s-au respins, ca neîntemeiate, cererile și excepțiile formulate de către inculpați.

Împotriva acestei hotărâri a formulat contestație inculpatul ### #####, prin apărător ales, prin care a solicitat admiterea contestației formulate, desființarea încheierii atacate și, rejudecând cauza, să se constate neregularitatea actului de sesizare a instanței de judecată: sub aspectul descrierii necorespunzătoare a infracțiunilor pentru care inculpatul ### ##### a fost trimis în judecată, fapt care atrage imposibilitatea stabilirii obiectului și a limitelor judecătii, respectiv al reținerii unei situații de fapt și de drept echivoce descrise în rechizitoriu și care nu fac posibilă stabilirea faptelor concrete imputate inculpatului și sub aspectul neindicării probelor și a mijloacelor de probă avute în vedere la susținerea fiecărei acuzații aduse inculpatului, și, pe cale de consecință, să se dispună în principal, în baza prevederilor art. 345 C. proc. pen., trimiterea cauzei la procuror pentru remedierea neregularităților actului de sesizare a instanței și în subsidiar, în baza prevederilor art. 346 alin. (3) lit. a) C. proc. pen. și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, restituirea cauzei la parchet față de nelegalitățile constatate, în măsura în care acestea nu vor fi remediate de către procuror în condițiile legii.

În motivarea contestației a arătat că în fapt, prin încheierea finală de cameră preliminară nr. 42/2024, pronunțată în data de 25.03.2024 de către Judecătoria Beclean în dosarul penal curent, s-a dispus respingerea în totalitate a cererilor și excepțiilor formulate în cauză.

A arătat că nu sunt de acord cu soluția astfel pronunțată în cauză și o consideră drept neîntemeiată, considerând că se impune admiterea contestației, cu dispunerea de către instanță a celor solicitate în partea introductivă a prezentei, în sensul admiterii cererilor și excepțiilor noastre și a constatării neregularității rechizitoriului emis în cauză.

Împotriva acestei hotărâri a formulat contestație inculpatul #####-#####, prin apărător ales, prin care a solicitat admiterea contestației conform prev. art. 347 C.pr.pen. și în temeiul art. 346 alin. 3 Cod procedură penală să se dispună restituirea cauzei la procuror.

În motivarea contestației a arătat că în fapt, analizând cererile și excepțiile invocate instanța de fond a reținut că la data de 05.01.2024, a depus la dosar note scrise în care a invocat excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

În motivare, a arătat că rechizitoriul este neregularitar întocmit, având în vedere descrierea lacunară a faptei, inexistența unei concordanțe cu norma de incriminare și încadrarea juridică neclară a acesteia, fără a putea astfel a fi stabilit obiectul judecății, invocând și faptul că rechizitoriul a fost întocmit fără a se ține seama de faptul că a solicitat încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

În analiza cererilor și excepțiilor invocate judecătorul de cameră preliminară a arătat că trebuie avute în vedere dispozițiile art. 342 Cod de procedură penală care reglementează obiectul procedurii în cameră preliminară, respectiv verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

În baza dispozițiilor art. 342 Cod de procedură penală, se instituie competența judecătorului de cameră preliminară în verificarea conformității probelor administrate în cursul urmăririi penale cu garanțiile de echitabilitate a procedurii. Sub acest aspect, legalitatea administrării probelor este strâns și exclusiv legată de asigurarea caracterului echitabil al procesului penal.

În acest context, dacă judecătorul va constata că se impune înlăturarea mijlocului de probă, deoarece a produs o vătămare esențială drepturilor procesuale ale unei părți, va exclude acel mijloc de probă.

Așadar, prin conținutul dispozițiilor care reglementează camera preliminară, prin soluțiile care pot fi dispuse, sunt prevăzute criteriile în baza cărora se stabilește dacă procedura în cursul urmăririi penale a avut un caracter echitabil pentru a se putea proceda la judecata pe fond.

Verificarea regularității (legalității) actului de sesizare este făcută în scopul stabilirii dacă acesta este apt să investească în mod valabil instanța de judecată, precum și pentru a asigura posibilitatea efectuării unei apărări concrete și efective a inculpatului prin raportare la fapta de care este acuzat.

Judecătorul de cameră preliminară reține că noțiunii de regularitate a rechizitoriului îi corespund următoarele criterii: verificarea rechizitoriului sub aspectul legalității și al temeiniciei de către procurorul ierarhic superior; inserarea mențiunilor obligatorii prevăzute de art. 328 Cod de procedură penală, respectiv denumirea parchetului emitent, data întocmirii rechizitoriului, numele, prenumele și calitatea celui care l-a întocmit, semnătura celui care l-a întocmit, fapta și persoanele pentru care s-a efectuat urmărirea penală, încadrarea juridică a acesteia, motivele de fapt și de drept, probele pe care se întemeiază acuzarea, actele de urmărire penală efectuate, datele referitoare la eventuale măsuri preventive sau asigurătorii dispuse în cauză, dispoziția de trimitere în judecată, cheltuielile judiciare, numele persoanelor care trebuie citate în instanță, cu indicarea calității lor în proces și locul în care urmează a fi citate; descrierea în cuprinsul rechizitoriului a faptelor care constituie obiectul acuzării pentru a se putea stabili limitele și obiectul judecății.

Instanța de fond raportat la dispozițiile art. 328 Cod de procedură penală susține că rechizitoriul din data de 23.11.2023 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean emis în dosarul nr. ####/P/2021 ar cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute lege, prezintă situația de fapt și încadrarea juridică, enumera mijloacelor de probă, precum și analiza acestora, realizată cu prilejul prezentării situației de fapt de către procuror.

Se susține că actul de sesizare ar cuprinde suficiente elemente de fapt, iar încadrarea juridică expune conduita interzisă reținută în sarcina inculpatului, oferă posibilitatea stabilirii limitelor judecății și cadrul de a verifica ulterior, în cursul cercetării judecătorești, dacă acuzațiile aduse sunt fondate și dacă situația de fapt corespunde adevărului.

judecătorul de cameră preliminară trebuie să-și canalizeze analiza și asupra legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Or, în opinia sa Rechizitoriul înaintat instanței nu întrunește exigențele prevăzute de lege privind sesizarea legală a instanței, potrivit art. 342 Cod procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Sub aspectul regularității actului de sesizare, a invocat excepția neregularității rechizitoriului, învederând că în esență în opinia sa că au fost încălcate dispozițiile art. 328 C.proc.pen.

Conform prev. art. 328 al. 1 C.pr.pen. rechizitoriul se limitează la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală și cuprinde în mod corespunzător mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2), datele privitoare la

fapta reținută în sarcina inculpatului și încadrarea juridică a acesteia, probele și mijloacele de probă, cheltuielile judiciare, mențiunile prevăzute la art. 330 și 331, dispoziția de trimitere în judecată, precum și alte mențiuni necesare pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 286 al. 2) C.pr.pen. ordonanța trebuie să cuprindă: a)denumirea parchetului și data emiterii; b) numele, prenumele și calitatea celui care o întocmește; c) fapta care face obiectul urmăririi penale, încadrarea juridică a acesteia și, după caz, datele privitoare la persoana suspectului sau inculpatului;

În cuprinsul rechizitoriului datele privitoare la persoana care s-ar face vinovată de comiterea unor fapte prevăzute de legea penală sunt eronate.

Inutil menționează instanța de fond că judecătorul de cameră preliminară nu exercită, potrivit dispozițiilor art. 3 Cod de procedură penală, o funcție de judecată, ce i-ar permite analiza aspectelor ce țin de temeinicia sau aparența de temeinicie a acuzațiilor aduse inculpatului, ci are funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, inclusiv din perspectiva conformității probelor administrate în cursul urmăririi penale cu garanțiile de echitate a procedurii, iar analiza legalității administrării probatoriului în cursul urmăririi penale se realizează conform dispozițiilor art. 101 Cod de procedură penală - care reglementează principiul loialității administrării probelor - și art. 102 Cod de procedură penală, referitor la excluderea probelor obținute în mod nelegal.

Aceste prevederi legale sunt cunoscute și nu au făcut obiectul cererilor și excepțiilor.

1. În ceea ce privește critica referitoare la faptul că procurorul de caz nu a soluționat cererea de încheiere a unui acord de recunoaștere a vinovăției, instanța de fond în mod nelegal a reținut că încheierea acordului este o chestiune de oportunitate care se analizează de la caz la caz de către procuror.

toate că activitatea organelor de cercetare penală este guvernată de regulile stricte legiferae în codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară a inventat "chestiunea de oportunitate" care nu stă scris în nici un articol din cod.

Orice cerere, de principiu, trebuie să fie analizată și a se găsi un răspuns legal.

Și cererea de încheiere a acordului de recunoaștere de vinovăție e o asemenea cerere, și a apreciat că în mod legal nu poate fi lăsată nesoluționată, de vreme ce trebuia să aibă loc o întâlnire a procurorului și a inculpatului în vederea prezentării punctelor de vedere și ajungerii la un consens în privința acuzațiilor.

De vreme ce acea cerere a rămas cu totul nesoluționată rechizitoriul întocmit e lovit de nulitate absolută, ceea ce trebuia și putea fi observată de judecătorul de cameră preliminară.

Astfel constatarea instanței de fond cu privire la faptul dacă "nu a inițiat încheierea acordului nu este de natură a afecta legalitatea sesizării instanței de judecată prin rechizitoriu" este nefondată și nu are corespondență în prevederile legale în vigoare.

2. Instanța de fond a apreciat că susținerea privind incidența cazului prevăzut de art. 16 al. 1 lit. c C.proc.pen., respectiv că plângerea prealabilă este tardiv formulată, nu ar fi întemeiată de vreme ce nici una dintre infracțiunile pentru care contestatorul a fost trimis în judecată nu s-ar urmări la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, motiv pentru care a apreciat cererea noastră ca fiind vădit neîntemeiat.

În ceea ce privește evidenta tardivitate a plângerii prealabile depusă în cauză, în contrast cu opinia parchetului cum că faptele pentru care a fost trimis în mod nelegal în judecată s-ar urmări din oficiu, nefiind necesară plângerea prealabilă a persoanelor vătămate, probele din dosar atestă exact contrariul.

Conform celor reținute la pag. 27 din Rechizitoriu, organele de urmărire penală au fost sesizate prin plângere penală la 06.08.2021 în privința unor fapte petrecute în lunile iunie, iulie 2019, în condițiile în care persoanele care au formulat plângerea au aflat de săvârșirea presupusei fapte cu ani de zile înainte, astfel a fost depășit termenul de introducere a plângerii prealabile, reglementat de prev. art. 296 al. C. pr. pen.

Văzând cele de mai sus, e evident că referirile parchetului privind urmărirea din oficiu nu se pot susține, de vreme ce există plângere penală înregistrată.

Astfel în mod temeinic și legal a afirmat că ne aflăm în ipoteza prev. de art. 16 al. 1 lit. e C.pr.pen., fiind în prezența unui caz care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale, de vreme ce acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale.

Cum rechizitoriul a fost emis fără analizarea acestor împrejurări esențiale din punctul de vedere a drepturilor sale la o procedură echidistantă și imparțială, a solicitat să se constate nelegalitatea rechizitoriului din cauza incidenței motivului de clasare conform prev. art. 17 al. 1 C.pr.pen.

Instanța de fond a mai constatat că sunt dovedite neconcordanțele din rechizitoriul între infracțiunile descrise la secțiunea „în drept” și dispozitivul rechizitoriului, însă judecătorul de cameră preliminară constatând că nu s-ar fi făcut dovada existenței unei vătămări procesuale ca urmare a mențiunii eronate, și că ar fi vorba de fapt de o evidentă eroare materială.

aceste neregularități constatate au totuși o corespondență în prev. art. 286 al. 2) lit. c C.pr.pen. de vreme ce conform legii fapta care face obiectul urmăririi penale, încadrarea juridică a acesteia și, după caz, datele privitoare la persoana suspectului sau inculpatului sunt elemente indispensabile care trebuie indubitabil corect reținute, ceea ce nu s-a întâmplat, rezultând ex lege o vătămare care nu mai trebuie dovedită în vreun fel, iar erorile se corectează prin trimiterea dosarului la procuror și nu ca urmare a discreției îngăduitoare a instanței de control.

În continuare, a arătat că foarte multe aspecte semnalate de ei nu au fost analizate în nici un fel de judecătorul de cameră preliminară.

3. În jurisprudența constantă a Înaltei ##### de Casație și Justiție, atât anterior cât și ulterior intrării în vigoare a NCPP, s-a statuat că prin fapta arătată în actul de sesizare a instanței nu se poate înțelege doar simplă referire la o anumită faptă menționată în succesiunea activităților, ci descrierea amănunțită a acelei fapte într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, și anume de a investi instanța (ÎCCJ, Dec. pen. nr. 892/2014).

Plasarea în timp a celor descrise în actul de sesizare trebuie să fie cât mai exactă, intervalul de timp fiind foarte larg (ICCC, s.pen, Înch. CP. nr. 1035/2016, nepublicată - „Cereri și excepții de cameră preliminară - #####, Editura Hamangiu 2017).

A apreciat că raportat la cele sesizate de noi în privința rechizitoriului nu se îndeplinesc acele cerințe minime pentru ca actul de sesizare să poată constitui temeiul suficient a dispunerii începerii judecății.

4. Parchetul apreciază că indicarea greșită în rechizitoriu la secțiunea datelor privind pe contestator, a denumirii unei alte societăți la care acesta era administrator la data audierilor mele, nu ar fi de natură a leza drepturile sale, însă neîndeplinirea cerinței descrierii corecte și amănunțite a faptelor, împrejurărilor și datelor reale și verificabile duce indubitabil la concluzia că au fost lezate drepturile sale, motiv pentru care cererea de constatare a neregularității rechizitoriului din acest motiv este întemeiată.

În același fel, neanalizarea faptului că ar fi indus în eroare vreo persoană denotă o simplă referire la o anumită faptă menționată în succesiunea activităților, neconstituind o descriere amănunțită a acelei fapte într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice. Din această perspectivă a apreciat că aceste chestiuni nu privesc fondul cauzei ci fac obiectul camerei preliminare, contrar opiniei Parchetului.

5. În privința neîndeplinirii cerinței ca plasarea în timp a celor descrise în actul de sesizare trebuie să fie exactă, a apreciat că analizarea documentelor care au făcut obiectul cercetărilor care au fost emise de SC ##### SRL, persoană juridică, lipsa menționării răspunderii penale a acelei societăți echivalează cu neanalizarea aplicabilității prev. art. 135 C.pen.

În cauza Mattocia c. Italei, Curtea Europeană a constatat că informațiile conținute în acuzație cu privire la detaliile esențiale privind locul și timpul săvârșirii infracțiunii erau vagi și contradictorii, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil, care ar fi trebuit să garanteze reclamantului oportunitatea și posibilitatea de a se apăra într-o modalitate concretă și efectivă.

A apreciat astfel că suntem în aceeași situație, de vreme ce din rechizitoriu lipsește cu desăvârșire identificarea societății, identificarea stării juridice a societății, în condițiile în care, așa cum a arătat, societatea a fost radiată din Registrul Comerțului prin Sentința nr. ##### din 06.12.2021 pronunțată în dos. nr. #####/100/2018 al Tribunalului Maramureș, deci cu mult timp înainte de întocmirea Rechizitoriului.

În lipsa personalității juridice și existenței valabile a unei societăți radiate a apreciat că în sarcina acesteia nici nu se puteau reține fapte prevăzute de legea penală, dar nici lui, de vreme ce în lipsa existenței unui presupus făptuitor nu se poate reține valabilitatea și legalitatea trimiterii în judecată a fostului reprezentant al acesteia.

menționării și analizării dizolvării societății este de natură a leza obligațiile de descriere amănunțită a faptelor într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, cerință esențială în cazul actelor de sesizare a instanței de organele de urmărire penală.

6. Caracterul suficient al probelor, în contrast cu aprecierile Parchetului, nu constituie în opinia sa chestiuni de fond, de vreme ce în practica judiciară s-a reținut că, potrivit art. 328 alin (1) C.pr.pen. rechizitoriul procurorului, ca act de sesizare a instanței, trebuie să aibă un anumit conținut pentru a contura obiectul judecății, și de asemenea, în situația în care din rechizitoriu nu rezultă contextul și modalitatea în care se reține că ar fi fost comise anumite fapte imputate inculpaților, ci se observă cu claritate o suprapunere a celor două capitole,

fapta/situația de fapt fiind descrisă în limitele încadrării juridice, nu se poate spune că obiectul judecății este conturat. Descrierea faptei în rechizitoriu trebuie să se refere la toate împrejurările de loc, timp, mijloace, scop în care a fost săvârșită fapta, cu consecințe asupra elementelor constitutive ale unei infracțiuni și încadrării ei într-un anumit text de incriminare.

7. ## privire la neanalizarea de către organul de urmărire penală a propunerii sale de a se încheia un acord de recunoaștere a vinovăției, a apreciat că cele opiniate de ##### nu au temei legal.

în prevederile art. 482 C.pr.pen. - conținutul acordului de recunoaștere a vinovăției, nici în alte prevederi procedurale nu se regăsește cerința ca o inițiere de către inculpat a acordului de recunoaștere a vinovăției ar trebui să conțină mai mult decât formularea unei cereri.

E atribuția exclusivă a Parchetului indicarea și individualizarea tuturor elementelor necesare încheierii acordului - ca organ al acuzării - cum ar fi: specia de pedeapsă, quantumul pedepsei, modalitatea de individualizare a executării pedepsei, alte elemente necesare soluționării cauzei.

De asemenea, nicăieri în prevederile procedurale nu regăsim posibilitatea ca procurorul să-și poată exprima opinia cu privire la oportunitatea încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției.

Fiind o evidentă încălcare a drepturilor sale, neanalizarea cererii formulate atrage incidența sancțiunii nulității absolute, astfel cum am invocat.

8. În acest context a apreciat că a fost tratat fără respectarea demnității umane, astfel că nu se poate lua în considerare ca reală aprecierea Parchetului că nu ar fi fost detaliată această susținere, în consecință judecătorul de cameră preliminară cu certitudine poate analiza caracterul întemeiat al încălcării drepturilor sale.

Cum Rechizitoriul a fost emis fără analizarea acestor împrejurări esențiale din punctul de vedere a drepturilor sale la o procedură echidistantă și imparțială, a solicitat admiterea contestației noastre și să constate nelegalitatea Rechizitoriului inclusiv din cauza incidenței motivului de clasare conform prev. art. 17 al. 1 C.pr.pen.

Împotriva acestei hotărâri a formulat contestație inculpatul #####, prin apărător ales, prin care a solicitat admiterea contestației și pe cale de consecință să se constate că actul de sesizare este neregularitar întocmit și acest fapt este de natură să afecteze legalitatea sesizării instanței, întrucât se constată imposibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecății și de asemenea, să se dispună restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beclean în vederea remedierii neregularităților din actul de sesizare, în baza art. 347 rap. la art. 346 alin. 3 lit. a) C.pr.pen.

În motivarea contestației a arătat că în fapt, prin rechizitoriul emis la data de 23 nov 2023 în dosarul nr. ###/P/2021 de Parchetul de pe lângă Judecătoria Beclean, s-a dispus trimiterea în judecata a d-lui ##### cetățean român, fără antecedente penale, pentru comiterea: infracțiunii de înșelăciune, prev. de art. 244 alin. 1 C.pen. cu (5 acte materiale); participație improprie la infracțiune de tentativa la înșelăciune, prev. de art. 52 alin. 3 Cod penal și art. 32 alin. 1 Cod penal rap. la art. 244 alin. 1 și 2 Cod penal (5 acte materiale) și participație improprie la infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 52 alin. 3 Cod penal rap. la art. 323 Cod penal (9 acte materiale).

La data de 20 decembrie 2023 judecătorul de camera preliminară i-a comunicat actul de sesizare și dreptul de a formula cereri și excepții privind legalitatea sesizării instanței, legalitatea probelor administrate, legalitatea actelor de urmărire penală, în termen de cel puțin 25 de zile de la comunicare.

Consideră că actul de sesizare este neregularitar întocmit și acest fapt este de natură să afecteze legalitatea sesizării instanței, întrucât se constată imposibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecății, pentru următoarele motive:

Se statuează ca în anul 2017 inculpatul #####-##### la cunoscut pe inculpatul ##### care în acea perioadă se ocupa cu -procurarea- de ani de vechime în muncă necesari pentru pensionarea persoanelor în vârstă. Inculpatul #####, având calitatea de administrator al societății ##### SRL, cu sediul administrativ la adresa sa din domiciliu i-a eliberat inculpatului #####, adevăruri din care rezultă că anumite persoane au desfășurat activități ce constituie vechime în muncă, în schimbul unor sume de bani. În ac împrejurări cei doi inculpați s-au înțeles ca ##### să facă rost de persoane care au nevoie de acte administrative, iar inculpatul ##### să le certifice, contra unor sume de bani. În perioada anului 2017, prin intermediul inculpatului #####, inculpatul ##### a făcut cunoștința cu inculpatul ### ##, care a intrat și el în afacerea cu adevăruri de vechime.

Pentru a satisface cerințele art. 286 din Codul de procedură penală este necesar ca fapta să fie prezentată în rechizitoriu în toate elementele ce prezintă relevanță penală, sub aspectul conținutului unei infracțiuni, pentru a înlătura orice îndoială că fapta face obiectul judecății, creându-se astfel posibilitatea inculpatului să se apere și

instanței să se pronunțe asupra acestei fapte.

Pentru sesizarea instanței cu judecarea unei infracțiuni nu este suficientă descrierea acestora în expunerea făcută în rechizitoriu; sesizarea instanței este legală numai în cazul în care în dispozitivul de trimitere în judecată al rechizitoriului este menționată fapta, cu încadrarea ei juridică și toate probele adiacente.

Potrivit art. 328 din Codul de procedură penală rechizitoriul trebuie să se limiteze la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală și trebuie să cuprindă, printre altele, fapta reținută în sarcina inculpatului și încadrarea juridică a acesteia.

Satisfacerea exigentelor art. 6 paragraful 1 din #####, în sensul dreptului la un proces echitabil, paragraful 3 litera a, în sensul că orice acuzat are, în special, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa și paragraful 3 litera b, în sensul dreptului la apărare, presupune o descriere adecvată în rechizitoriu a naturii și cauzei cauzei ce i se aduce, determinarea precisă a persoanei și a faptei, pe ce probe este bazată acuzația; încadrarea în drept, respectiv încadrarea juridică a fiecărei fapte și persoane.

Cerința indicării probelor și a mijloacelor de probă ce susțin teza acuzării este realizată atunci când rechizitoriul cuprinde trimiteri explicite la elementele faptice care au fundamentat concluzia procurorului sub aspectul existenței unei fapte prevăzute de legea penală, comisă cu vinovăția cerută de lege, de către persoana inculpată și la mijloacele de probă prin intermediul cărora au fost obținute aceste elemente. Întinderea acestor trimiteri sau explicații depinde de particularitățile cauzei. Fără a fi necesar ca orice afirmație a organului judiciar să fie însoțită de precizarea elementelor de probă care au fundamentat-o, este însă esențial ca rechizitoriul să indice de o manieră rezonabilă suportul probator - direct ori indirect - al elementelor esențiale, obiective și subiective, circumscrise conținutului legal al infracțiunii, astfel încât acuzatul să înțeleagă baza probatorie a acuzației și, eventual, să îi poată contesta temeinicia.

în sarcina organelor de urmărire penală de a descrie într-un mod concret și detaliat faptele cu care investesc o instanță de judecată pentru fiecare persoană cu privire la care instanța de judecată este investită, este de esență rechizitoriului descrierea detaliată a faptei într-un mod susceptibil de a investi instanța de judecată cu privire la o faptă la care ulterior poate fi efectuată o cercetare judecătorească, o faptă cu privire la care să fie indicat în mod concret, potrivit art. 371 Cod procedură penală, limitele obiectului judecării cauzei, întrucât instanța nu poate excede limitelor prevăzute de art. 371 și nu se poate pronunța decât cu privire la o faptă cu care a fost sesizată. Raportat la modalitatea concretă a descrierii faptelor în rechizitoriul prezent, a constatat o simplă expunere generică a activității reproșate inculpatului #####, nu se precizează nicăieri în concret ce a încălcat inculpatul, în ce împrejurări anume, în ce a constatat paguba pricinuită și dacă a existat o lezare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane, astfel încât să se poată verifica întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii pentru fiecare act de executare care intră în conținutul infracțiunii reținută în formă continuată, în sarcina inculpatului. ##### în vedere că răspunderea penală este personală și că fiecare participant răspunde în limita contribuției la săvârșirea infracțiunii, era necesară descrierea detaliată și completă a contribuției fiecărei persoane la săvârșirea acestei fapte. Nu se precizează nicăieri care sunt probele care ilustrează această o constrângere morală, iar la capitolul probe solicită să se constate că nicăieri în cuprinsul rechizitoriului nu se face o analiză detaliată a învinuirii aduse inculpatului raportat la probele administrate în cauză, este o simplă enumerare a probatoriului administrat, fără o analiză a acuzației penale raportate la probatoriul administrat în cauză. Judecarea cauzei în condițiile acestui act de sesizare contravine prevederilor Codului de procedură penală întrucât pe de o parte, lipsește partea de posibilitatea de a lua cunoștință de învinuirea efectivă care i se aduce și, pe altă parte, nu fixează limitele obiectului judecării potrivit art. 371 din Codul de procedură penală. Prin participare apreciază că procurorul de caz, având în vedere formele participăției ar fi putut să facă trimitere expres care este forma - autor, complice sau instigator la astfel de activități pentru a da posibilitatea inculpatului să-și pregătească apărarea sau să combată anumite susțineri ale parchetului. Apreciază că toate probele la care a făcut trimitere sunt nelegale pentru motivele expuse pe larg și solicită a fi excluse din ansamblul materialului probator. ##### vor fi excluse ele afectează și rechizitoriul pentru că rechizitoriul se întemeiază pe aceste probe și atunci și cu privire la acest aspect se va putea constata nelegalitatea rechizitoriului. În ce privește excepția cu privire la nulitatea ordonanței de punere în mișcare a acțiunii penale subliniază faptul că actele de urmărire penală au un caracter gradual. ##### în momentul începerii urmăririi penale în personam trebuie să existe probe din care să rezulte o suspiciune rezonabilă, la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale trebuie să existe probe din care rezultă că s-a săvârșit fapta. În concret, între cele două ordonanțe nu există nici o diferență.

Satisfacerea aceluiași exigente presupune ca, legat de probe, în rechizitoriu trebuie indicate probele pentru

fiecare învinuire în parte, de unde rezultă acea stare de fapt. Nu este suficientă înșiruirea la sfârșit a probelor și lăsata instanța să stabilească ce probă atestă care anume fapta.

Rolul instanței este acela de a arăta dacă probele sunt temeinice sau nu. Pe de altă parte, potrivit art.83 din Codul de procedură penală acuzatul are dreptul de a demonstra lipsa de temeinicie a probelor de vinovăție (dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat). Dar dacă acesta nu cunoaște pe ce probe se întemeiază acuzația nu are cum să demonstreze lipsa de temeinicie a acestora.

Potrivit principiului in dubio pro reo - ##### probei în procesul penal - Una dintre consecințele cele mai importante ale prezumției de nevinovăție este faptul că sarcina probei aparține acuzării, iar dubiul profită acuzatului. Din punct de vedere al prezumției de nevinovăție, prima obligație a organului judiciar este aceea de a nu se reține decât acele elemente asupra cărora există certitudine și de a se continua procesul de cercetare pentru administrarea altor probe, îndoiala neînlăturându-se nici dacă nu se vor administra alte probe.

Așadar, aspectul încadrării juridice a faptei reținute în rechizitoriu în sarcina inculpatului este esențial în ceea ce privește respectarea dreptului la apărare, pentru ca inculpata trebuie să cunoască în raport cu ce fapte sau acte materiale trebuie să-și pregătească apărarea.

A apreciat că în concret instanța poate reține existența unei încălcări a dreptului la apărare, în condițiile art. 282 și urm. C. proc. pen., iar judecătorul de camera preliminară trebuie să dea efect sancțiunii nulității relative a actelor efectuate cu încălcarea acestui drept.

Conform art. 282 C.proc.pen.: (1) Încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului. [...] (4) încălcarea dispozițiilor legale prev. la alin. 1 poate fi invocată: a) până la închiderea procedurii de camera preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în aceasta procedură; [...].

De asemenea, potrivit art. 280 C.proc.pen.: (1) Încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului în condițiile prevăzute expres de prezentul cod. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate, atunci când există o legătură directă între acestea și actul declarat nul. (3) Atunci când constata nulitatea unui act, organul judiciar dispune, când este necesar și dacă este posibil, refacerea aceluia act cu respectarea dispozițiilor legale.

Așadar, judecătorul de camera preliminară trebuie să verifice dacă: există o încălcare a unei dispoziții legale referitoare la desfășurarea procedurilor penale fie prin acțiunea, fie prin inacțiunea organului judiciar; s-a produs o vătămare prin actul nelegal (respectiv dacă s-a adus atingere bunei desfășurări a procesului penal, echității procedurilor ori drepturilor și libertăților fundamentale ale părților sau a subiecților procesuali principali) și dacă vătămarea nu poate fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului.

Prin modalitatea în care a fost efectuată urmărirea penală a fost încălcat dreptul la apărare al inculpatului prev. de art. 10 C.proc.pen., drept care, așa cum prevăd și dispozițiile acestui text de lege trebuie să poată fi exercitat deplin și efectiv și nu trebuie să fie doar iluzoriu, ca în cauza de față.

Respectarea dreptului la apărare trebuie să se raporteze nu doar global la întregul proces penal, ci și la fiecare fază în parte, astfel încât exercitarea dreptului la apărare să fie deplină și efectivă în orice fază/etapă și să nu se plece de la premisa ca oricum instanța, ulterior, poate să îndrepte acest aspect prin readministrarea mijloacelor de probă ori prin completarea probatoriului. De altfel, un proces penal nu trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, toate fazele și etapele, iar prin garantarea dreptului la apărare al oricărei persoane acuzate de comiterea unei fapte penale, trebuie să se dea posibilitatea acelei persoane de a se apăra încă din faza de urmărire penală, tocmai pentru a se evita o eventuală trimitere în judecată în cazul în care aceasta dovedește netemeinicia acuzațiilor care planau la un moment dat.

A apreciat că nu se poate complini lipsa posibilității inculpatului de a-și fi exercitat dreptul la apărare în faza urmăririi penale.

În temeiul art. 345 alin.2 din Codul de procedură penală a solicitat să se constate neregularitatea actului de sesizare a instanței și potrivit art. 346 alin.3 lit. a și c din Codul de procedură penală, să se dispună restituirea cauzei la procuror în vederea remedierii neregularităților constatate, în ipoteza în care nu vor fi remediate de acesta în termenul ce se va acorda în ipoteza în care se vor admite excepțiile invocate.

#####, în temeiul art. 347 rap. la art. 346 alin. 3 lit. a) C.pr.pen. a solicitat restituirea cauzei nr. ####/P/2021 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Beclean în vederea remedierii neregularităților din actul de sesizare. Analizând actele și lucrările dosarului, completul de judecatori de cameră preliminară de la instanța de control judiciar reține următoarele:

În primul rând, în legătură cu cererile și excepțiile invocate de inculpatul #####, reținem că,

raportat la faptul că s-ar reținut în mod greșit că ar avea ocupația de administrator al SC #### ##### SRL, acest lucru nu este în măsură să atragă vreo consecință juridică, și este remediabilă în procedura prev.de art.278 Cod procedură penală.

În mod corect primul judecător a respins susținerile acestuia, conform cărora nu a indus în eroare nici o persoană, nu poate fi subiect activ al infracțiunii, sau că plângerea penală nu a fost tardiv depusă, deoarece acestea sunt soluții ce urmează a fi date pe fondul cauzei, iar nu în procedura prev.de art.342 și urm.Cod procedură penală. Aceeași soluție trebuie să primească și susținerea inculpatului conform căreia din rechizitoriul lipsește identificarea stării juridice a societății (care a fost radiată) și în lipsa personalității juridice și existenței valabile a societății nu se puteau reține faptele.

Faptul că procurorul nu a soluționat cererea inculpatului de încheiere a unui acord de recunoaștere a vinovăției nu este sancționabil în prezenta procedură, și trebuia să își găsească rezolvarea în procedura prev.de art.339 Cod procedură penală.

Întemeiate sunt însă contestațiile formulate de inculpatul ##### și ##### cu privire la insuficiența descriere, la secțiunea "În drept" a rechizitoriului, a corespondenței dintre fapte și textul legal de incriminare, și indicarea probelor pe care se susține fiecare acuzație, cu referire la inculpații ##### și #####.

Așadar, reținem că în cazul celor doi inculpați, procuror a expus, la secțiunea "în drept", faptele enumerate la pct.2 lit.a-v în cazul inculpatului #####, și pct.3 lit.a-h, în ##### care a arătat că toată această enumerare de fapte întrunește condițiile constitutive ale infracțiunilor arătate, cu enumerarea încadrărilor juridice, în ##### tuturor acestor fapte, și apoi a încadrărilor juridice, în ##### ## satisface exigențele unei descrieri corespunzătoare prin care părțile și participanții să fie apte să înțeleagă căreia baze factuale îi corespunde o anumită încadrare juridică, cu referire la acuzațiile de înșelăciune, complicitate la tentativă de înșelăciune, participatie improprie la infracțiunea de tentativă la înșelăciune. În acest context, lipsește și enumerarea probelor în cazul fiecărei infracțiuni (act material) care ar fi fost aptă să complinească aceste lipsuri.

În cazul inculpatului ####, reținem că prezenta contestație este neîntemeiată. În cazul acestuia acuzația este clară, faptelor descrise la secțiunea "în drept" la pct.1 lit.a-c le corespunde încadrarea juridică arătată, în timp ce faptelor descrise la pct.2 lit.d le corespunde încadrarea juridică arătată. Acuzațiile care i se aduc inculpatului sunt clar formulate, inteligibil, prin raportare la probe, atât în fapt și în drept. Nu există contradicții care pot genera neînțelegerea vreunei acuzații, sau orice fel de confuzie în aceste sens.

Circumstanțele concrete de loc, timp și mod au fost reliefate de procuror, în măsura în care ele transpar din probele administrate. Neindicarea altor circumstanțe, care nu reies din probele administrate, nu poate fi imputată organului judiciar, care nu a făcut speculații pe marginea acestor circumstanțe, în încercarea de a fixa cu exactitate aceste circumstanțe, pentru o pretinsă acuratețe a acuzației.

În fine, ne însușim motivele judecătorului de la instanța de fond cu privire la neconcordanța între infracțiunile descrise la secțiunea „în drept” și dispozitivul rechizitoriului, fiind vorba despre o simplă eroare materială, care poate fi complinită în procedura prev.de art.278 Cod procedură penală.

În rest, toate celelalte critici vizează aspecte care depășesc competența funcțională a judecătorului de cameră preliminară, raportat la specificul procedurii, prevăzut de art.342 Cod procedură penală.

Pentru aceste considerente, se vor admite contestațiile formulate de inculpatul ##### și #####, va fi desființată în parte Încheierea Penală nr.##/2024 pronunțată în dosarul nr. #####/186/2023/a1 al Judecătoriei Beclean, și pronunțând o nouă hotărâre, în aceste limite, se va constata neregularitatea Rechizitoriului din 23 noiembrie 2023, dat în dosarul nr.##/P/2021 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean, neregularitate constând în insuficiența descriere, la secțiunea "În drept" a rechizitoriului, a corespondenței dintre fapte și textul legal de incriminare, și indicarea probelor pe care se susține fiecare acuzație, cu referire la inculpații ##### și #####.

Se va înlătura dispoziția de începere a judecății și se vor menține restul dispozițiilor încheierii atacate.

Se va respinge ca nefondată contestația formulată de #### împotriva acestei încheieri.

Se va dispune comunicarea prezentei încheieri Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean, în vederea aducerii la îndeplinire a celor de mai sus, stabilind un termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii judecătorești motivate, procurorul urmând a comunica judecătorilor de cameră preliminară de la Tribunalul #####-Năsăud dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Admite contestațiile formulate de inculpatul ##### și #####, desființează în parte Încheierea Penală nr.##/2024 pronunțată în dosarul nr. ####/186/2023/a1 al Judecătoriai Beclean, și pronunțând o nouă hotărâre, în aceste limite:

neregularitatea Rechizitoriului din 23 noiembrie 2023, dat în dosarul nr.###/P/2021 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean, neregularitate constând în insuficienta descriere, la secțiunea “În drept” a rechizitoriului, a corespondenței dintre fapte și textul legal de incriminare, și indicarea probelor pe care se susține fiecare acuzație, cu referire la inculpații ##### și #####.

Înlătură dispoziția de începere a judecății.

Menține restul dispozițiilor încheierii atacate.

Respinge ca nefondată contestația formulată de ### ##### împotriva acestei încheieri.

Dispune comunicarea prezentei încheieri Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean, în vederea aducerii la îndeplinire a celor de mai sus, stabilind un termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii judecătorești motivate, procurorul urmând a comunica judecătorilor de cameră preliminară de la Tribunalul #####-Năsăud dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.

Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată conf.art.405 alin.1 teza finală Cod procedură penală, azi, 14.06.2024.

Președinte-judecător de cameră preliminară
#####

Judecător de cameră preliminară
#####

Grefier

#####

Jud.#####

Red.#####

2ex/16.07.2024

Tribunalul #####-Năsăud
Secția penală
Dosar nr.###/186/2023/a1

Înch.

Admite contestațiile formulate de inculpatul ##### și #####, desființează în parte Încheierea Penală nr.##/2024 pronunțată în dosarul nr. ###/186/2023/a1 al Judecătoriai Beclean, și pronunțând o nouă hotărâre, în aceste limite:

neregularitatea Rechizitoriului din 23 noiembrie 2023, dat în dosarul nr.###/P/2021 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean, neregularitate constând în insuficienta descriere, la secțiunea “În drept” a rechizitoriului, a corespondenței dintre fapte și textul legal de incriminare, și indicarea probelor pe care se susține fiecare acuzație, cu referire la inculpații ##### și #####.

Înlătură dispoziția de începere a judecării.

Menține restul dispozițiilor încheierii atacate.

Respinge ca nefondată contestația formulată de ### împotriva acestei încheieri.

Dispune comunicarea prezentei încheieri Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean, în vederea aducerii la îndeplinire a celor de mai sus, stabilind un termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii judecătorești motivate, procurorul urmând a comunica judecătorilor de cameră preliminară de la Tribunalul #####-Năsăud dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.

Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată conf.art.405 alin.1 teza finală Cod procedură penală, azi, 14.06.2024.

Președinte-judecător de cameră preliminară

#####

Judecător de cameră preliminară

#####

R O M Â N I A

TRIBUNALUL #####-NĂSĂUD

Operator de date cu caracter personal nr.11795

SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. #####/186/2023/a1

Copia dispozitivului Încheierii din data de 14.06.2024

Admite contestațiile formulate de inculpatul ##### și #####, desființează în parte Încheierea Penală nr.##/2024 pronunțată în dosarul nr. #####/186/2023/a1 al Judecătoriei Beclean, și pronunțând o nouă hotărâre, în aceste limite:

neregularitatea Rechizitoriului din 23 noiembrie 2023, dat în dosarul nr.###/P/2021 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean, neregularitate constând în insuficienta descriere, la secțiunea “În drept” a rechizitoriului, a corespondenței dintre fapte și textul legal de incriminare, și indicarea probelor pe care se susține fiecare acuzație, cu referire la inculpații ##### și #####.

Înlătură dispoziția de începere a judecății.

Menține restul dispozițiilor încheierii atacate.

Respinge ca nefondată contestația formulată de ### împotriva acestei încheieri.

Dispune comunicarea prezentei încheieri Parchetului de pe lângă Judecătoria Beclean, în vederea aducerii la îndeplinire a celor de mai sus, stabilind un termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii judecătorești motivate, procurorul urmând a comunica judecătorilor de cameră preliminară de la Tribunalul #####-Năsăud dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.

Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată conf.art.405 alin.1 teza finală Cod procedură penală, azi, 14.06.2024.

Președinte-judecător de cameră preliminară

#####

Judecător de cameră preliminară

#####

Grefier

#####-#####

Pentru conformitate cu originalul